

ACCIO

Setmanari portaveu de la "Associació Catòlica"

Redacció i Administració: Ferrers, 38.

Els treballs se publican baix l'exclusiva responsabilitat de llurs autors.

Restablir totes les coses en Crist.

La acció es la necessitat suprema dels temps presents.

1.ª Encíclica de S. S. Pío X.

Preus de subscripció

SOCIS. . . Trimestre 3 rals.
NO SOCIS. . . " 1 pta.

A Base de Bases

Fa dugues setmanes que ACCIO publicava les BASES para la terminación y definición de las cuestiones pendientes entre el M. I. Ayuntamiento y D. J. Torres y Casals, i no hi feya ni un mal comentari.

De moment ens causà extranyesa aquell mutisme; mes ben tost en capirem la causa.

Es que's tractava no d'unes Bases de poc mes o menys, sino d'un document d'estudi, producte madurat d'una intel·ligència de primer orde, i una cosa grossa aixís no hi ha qui se l'empasi amb una glopada.

Qualsevol s'atreveix tot de repente a comentar-les, quan se necessita pel cap baix la resultancia de l'intel·lecte radical municipal de nostra vila per a abastar de primera lectura els pregons conceptes que s'enquadraran dins d'aquell lèxic tan castís com harmoniós.

Per aixó no'm sorprengué gens un amic meu, qui malgrat pertanyer a la efusiva classe dels obrers intel·lectuals, me confessava que dos vegades havia llegit les Bases i no havia pogut comprendre aon anavan.

I qué havia de comprendre, el sant cristià, si a mi a la quinta llegida encara'm semblava que no anavan enlloc.

Mes ara després de quinze dies d'expressió a raig fet suc de cervell, puc assegurar, amb permís de la Sra. Modestia, que he arribat a liquar aquella compacta massa d'idees, en tal forma que m'he assimilat tota la seva substancia, i per lo mateix puc ventar-me de conèixer el sentit inmanent i transcendent de les Bases tan be com D. J. Torres que les hi sacrificà'l seu nom i'l Sanhedrí radical que les consagrà en sessió memorable.

I com que no tots els lectors d'ACCIO haurán tingut paciència per a fer-ne com jo'l minucios i consensut estudi que's necessita per a treure'n l'entrellat document que a l'avenir figurarà a la Historia vilafranquina com preuat monument de literatura jurídica clàssica de la época del Concell de cinc, per aixó'm permeto explicar-los-hi en quatre mots la transcendental importancia de les renombrades Bases.

Passant per alt que a la capsalera del document, al vocable *definición* se'l fa sinonim de *acabament*, i per lo mateix que'ls autors de diccionaris ho haurán de tenir en compte i consignar-ho aixís en els que fassin en avant ja que als que han editat fins ara, no li han donat

tal significació, endint-se'm-nos en la materia.

Base 1.ª Determina 'ls medis pel qual l'Ajuntament podrà adquirir les cases de "Cal Vamus" inclosa la dels hereus Parlader. Podrà adquirir-les, diu, de dugues maneres: o be per convéni amb els propietaris, o be mitjantsant expedient d'expropiació forcosa.

¿Ho veuen clar? Vol dir, que si'l propietari no les vol cedir de grat l'Ajuntament no podrà haver-les, sino del modo que marca la llei.

La necessitat d'aquesta clàusula salta a la vista. Es per a evitar que l'Ajuntament aprofitant alguna nit de fosca i prevalent-se de les ombres del gas, furti les Cases de "Cal Vamus".

No diguin que no hagi picat fondo l'autor de les Bases. Pot estar satisfet el Sr. Torres: ja te la seguretat de que ningú li escamotejarà la finca.

I de passada cal felicitar als hereus Parladers que també venen favorecuts pel privilegi. Ells si que poden dir que han arreplegat peix sense mullar-se...l' dellonses. Es alló de *quien a buen árbol se arrima...*

Base 2.ª Aquesta per a entendre-la be s'ha de lligar amb la 4.ª, cosa bastant difícil.

Diu la segona que'l Sr. Torres podrà disfrutar i gosar les cases durant els deu anys després que la Corporació Municipal les hagi adquirides; i la Base 4.ª obliga al Ajuntament a tirar-les a terra tan prompte com hagi pagat el preu, si be'l Sr. Torres podrà habitar-les fins al moment precis de comensar l'enderroc.

Aquí a primera vista i fins a segona i tercera sembla que hi ha una illegalitat i una contradicció. Illegalitat, perque cap Ajuntament pot hipotecar ni cedir els interessos comunals; i contradicció, perque si'l Cabildo, anant a la expropiació forcosa, no pot ocupar la finca fins que hagi pagat el preu (perque aixís ho disposa la llei), i tan prompte com pagui ha de fer caure les cases ¿cóm s'arreglarà'l Sr. Torres per a disfrutar-les els deu anys després d'haver-les enderrocades?

Doncs no hi ha contradicció ni illegalitat. Lo que hi ha es una paradoxa que acredita'l númen retòric del seu autor. Aquest ha sapigut jugar tan sabiament els verbs *gozar*, *disfrutar* i *habitar*, que l'absurdo aparent se tradueix amb la mes perfecta armonia real.

Notin que *gozar* i *disfrutar* son verbs intransitius, o sigui que la seva acció naix i queda en el mateix individu; i'l goig i la satisfacció son emocions intimes que fins poden experimentar-se a camp ras. Mentres que *habitar* vol dir estar al menys sota teulada.

D'aquí que quan la Base 4.ª senyala'l moment fins el qual podrà'l Sr. Torres habitar les cases, no diu fins que s'hagin endorracat, perque hi podria pendre mal; sino fins al instant de comensar l'enderroc, puig que si no s'entreté, molt será que l'arreplegui cap teula. I la Base 2.ª al parlar dels deu anys no expresa que les *habitarà* les cases, sino que les *gosarà* i *disfrutarà*; aixó es, que durant dos quinquenis podrà continuar sedollant-se en la fruició i goig inefable d'haver sigut amo i senyor de Cal Vamus, i... vamos també arbitre del Consistori radical de Vilafranca.

Base 3.ª L'objecte d'aquesta es d'un cantó indicar com s'haurà de fixar el preu i d'altre definir que s'ha d'entendre per obres de luxe, puig que han de ser aliminades.

S'entendrán de luxe totes les que tingan caracter d'adorno i no responguin precisament a la naturalesa i necessitat de les finques habitables.

Lo difícil es conèixer la naturalesa de les finques urbanes i les seves necessitats. Però es d'esperar que quan vingui'l cas no faltarà un naturalista que les classifiqui. De moment tan sols consta que tenen una naturalesa privilegiada les cases de "Cal Vamus".

Hi ha que observar que'l preu d'aquestes diu que deurà estar relacionat amb el seu valor; i aixó s'ha escripturat molt atinadament, per a evitar que'ls perits al tassar aquelles cases prescindissin del seu valor i's fixessin amb el de la Mesquita de Córdoba, quan era nova.

Base 5.ª Del contingut d'aquesta no'n podem dir res perque's refereix a unes instances del Sr. Torres que no tenim a la vista. Se'l autoritza per a que pugui practicar unes obres que te sollicitades, i hem de pensar que les tals obres deurán respondre a la *naturalesa* i *necessitats de les finques*, puig no podem creure que's tracti de plantar carbaseres a la teulada.

La Base 6.ª i última ha donat molt que pensar als entesos en qüestions «Vamus». Sabían que l'Ajuntament no tenia formulada cap reclamació contra'l Sr. Torres, sino que es aquest qui ha demandat a l'Ajuntament; i com que la Base diu que la Corporació municipal renuncia a *toda reclamación judicial y administrativa pendientes*, d'aquí l'astorament dels que no saben llegir les Bases contra claror.

Observin que *pendientes* no es un adjectiu que califiqui a *reclamación*, com pot creure's

algú; i ho prova 'l que no hi ha concordança en amb dos mots: l'un es singular i l'altre plural. *Pendientes* es, doncs, un nom substantiu que significa unes coses que's penjen, que en català en diem *arrecades*.

I aquest ha sigut precisament el medi hàbil que ha sapigut trobar l'ingeniu de l'autor per a significar que les sis famoses Bases no son res més que altres tantes *arrecades* de dublé que ha penjat a les respectives orelles esquerres del Sr. Torres i dels cinc regidors radicals de l'Ajuntament.

Notes vitícoles

Troband-nos en plena temporada de perill per a la vinya i havent-se presentat atacs de mildew a les fulles i als raïms i també d'antracnosi, en alguns punts de nostra comarca causant danys de consideració, creiem oportú posar a la consideració dels viticultors les atinades observacions que fa l'il·lustre professor Mr. L. Lovar en el darrer nombre de la revista "Le Progrès Agricole et viticole".

Les primeres sulfatades fetes a temps son la més sòlida barrera contra les invasions posteriors.

L'esmentat professor ha pogut observar com allí aon s'hi presentà la primera invasió d'enguany també la segona hi ha pres peu, poguent ser per lo tant com sortida de la primera, millor dit, dels gèrmens produïts en les primeres taques i no dels gèrmens retinguts en la terra. En les vinyes d'experimentació de la Escola de Viticultura de Montpellier en les que no's presentà la primera invasió, tampoc han siguts castigades per la segona, essent de notar que en parcel·les en les que no s'ha fet encara cap tractament no s'ha presentat cap taca de mildew en la segona invasió i solsament s'han observat taques en parcel·les que no havent-s'hi presentat la primera invasió han sigut atacades per la segona, empró son taques aïllades que indiquen ser degudes a gèrmens escampats pel vent més que procedents de la terra. Lo que més ho prova es que una novella plantació feta amb empaltats establerta en un terrer que feia 50 anys no havia sigut cultivat de vinya porta taques de la segona invasió, essent evident que un terrer en aquestes condicions no conté gèrmens d'hivern essent les taques produïdes per gèrmens portats pel vent d'altres vinyes infectades.

Tot lo dit prova que lo que més importa es evitar la primera invasió. En efecte: els gèrmens dipositats en la terra no poden pels medis naturals esser transportats lluny, prò si molt fàcilment els continguts en les primeres taques de les fulles, que per altra part son nombrosíssims. Una taca blanca de la grandària de cinc céntims ne porta molts cents milers i cada un d'ells pot causar una taca i un focu d'infecció.

La primera sulfatada s'ha de fer aviat i ben feta: no importa que's perdi sulfat.

Més que les fulles convé protegir els raïms.

Les fulles no son pas els òrguens que més interessa defensar; elles son els pulmons de la planta, les fàbriques aon s'elabora el midó que va després cap als raïms en forma de sucre; la falta de fulles sia per mildew sia per un espampolat mal entés, se tradueix en una disminució en sucre i per lo tant en una merma en el grau alcohòlic; son un factor de la *calitat*. Pro indiscutiblement, es més important encara la *quantitat* i aquesta la donen els raïms.

Durant les primeres invasions les fulles poden esser destruïdes pro ordinariament ne sur-

ten d'altres que assegurin la maduració del raïm; en canvi si aquest desapareix no'n surt cap a substituir-lo, convenint per lo tant conservar-lo a tota costa.

Es precis sulfatar bé els raïms, més encara que les fulles, cosa que ningú fá, doncs per lo general el pagés s'accontenta en ruixar més o menys completament les fulles exteriors. I no obstant, els raïms que's troben al interior del cep, amagats, no'n reben casi gens, essent aixís que convindria sulfatar-los un per un. Clar que aquesta feina sols deuría fer-se en les primeres sulfatades.

El sulfatar en aquesta forma es més costós pro en definitiva no resultaria tant car, com fent 6, o 8, o mes tractaments, desordenats casi sempre; allavors amb menys gasto probablement s'obtidria mes resultat doncs podrien estalviar-se sulfatades, que moltes vegades de res serveixen, sinó es donar millor aspecte exterior a les vinyes.

MEDÍ.

(Continuará).

RETALLS

Carta autèntica o apócrifa?

Lo que es avui si que hem d'agafar el cedà espés de la crítica per depurar lo que hi bagi en aquesta endemoniada qüestió.

Reconstruim els fets. Tothom sab que al presentar les dimissions del càrrec de regidor els Srs. Ros, Martí i Mitjans, els radicals hagueren una de llurs mes grosses alegries, cometent la grosseria d'admetre'ls-hi les renunciies, ja que aixís s'asseguraven el mangoneix del municipi i sobre tot se treien uns adversaris del davant, que convenia soterrar-los dotze canes fondo, per tal que del seu nom no'n quedés recordança.

I bé. Per si la Comissió Provincial no trobés prou fundades les renunciies, ells, sembla que per boca d'en Masachs, aleshores alcalde accidental s'avançaren a recomanar an en Valentí i Camp correligionari seu, que formava part de la Comissió, per que treballés lo possible i que l'admissió de les renunciies hagués efecte.

Mes com que a la Diputació de Barcelona no hi manen els poca-soltes, les excuses formulades pels renunciants no foren acceptades i aleshores en Valentí i Camp s'afanyà escriure an en Masachs excusant-se com pogué i ¡helas! la carta anava dirigida al Sr. Alcalde Constitucional i com sigui que en Masachs al saltar de l'Alcaldia sobtadament, no's recordà de notificar-ho an en Valentí, o sigui que aquet filosofastre emulador de Kant i Hegel, portat de ses cabòries no n'hagués memoria, lo cert es que la carta la rebé en Mata qui cortesment la remeté al seu signatari senyor Masachs i ja poden suposar quina fregada de mans. Fins aquí el fet.

«Lluitém!...» reproduí la pseudocarta, objecte de lo que'ns ocupém, la qual copiada literalment diu com segueix:

«D. José Masachs. Muy señor mío y amigo: »No me ha sido posible complacerle, é impedir »que se aceptase el recurso que para que no se »aprobare la renuncia de los concejales señores Ros, Mitjans y Martí, interpusieron varios »vecinos de Villafranca... apesar de lo que me »encargó Ferrer y Cabra y apesar de tener »muy presentes sus muchos deseos de que dichos señores no volviesen a ocupar sus puestos en el seno de esa corporación, no he podido hacer mas de lo que hecho, pues etz.

»Afectísimo servidor Q. S. B. M.

Valentí y Camp.»

Aquí, doncs, está el pot de la confitura. Es autèntica aquesta carta? es apócrifa? Nosaltres ens incliném a lo últim, encara que salvant, que la cosa no atany al fondo sinó a la forma, ja que la carta objecte del present estudi, es substancialment idéntica a la que rebé per equivocació en Mata.

I creiem que es apócrifa pels següents motius:

Arguments intrínsecs: a) La literatura valentiniana, es d'una ampulositat empelagosa. b) An en Valentí no se l'entén fàcilment si no s'es iniciat en el Kulturkampf, en el Otoringo-kultur-meta-karpio i Fosfo-glico-kola.

Arguments extrínsecs: a) En Mata es massa delicat i es pren tota cosa malgrat sa ridiculesa, amb serietat excessiva. b) En Masachs no ha de pendre cap reconstituent, car no es de naturalesa *delicada*, mes si excessivament-excessiu i seriament-serio en aquet assumpte, de lo que se'n dedueix la següent conclusió:

Com que la carta no es redactada per en Valentí i Camp, ni en Mata i menys en Masachs n'han facilitat copia se segueix que la carta intrínseca i extrínsecament es *apócrifa*. La autèntica prou se'n guardarà En Masachs de dar-la a conèixer, oi?

En Ferrer i Cabra al sapiguer la sort de ses gestions, devia exclamar: «Jo que tan *sigalosamente* duia la *salució* de les renunciies...». No riguin, lectors, que la qüestió de la carta hagué un final trágic, car el Sr. Masachs segons conta el cronista de «Lluitém!...» «al rebre-la i llegir-la, se tornava vermell, tot groc, se posava les mans al ventre, se descordava els pantalons, i apretava a correr cap a la c...».

I mirin quin fulminat contindria la carta que fés al Sr. Masachs, home dur com un roc (de caracter eh?) l'efecte d'un laxant!

Parlant de l'intel·lectualitat del Sr. Oller diu en Said de «Lluitém!...»

«Ara comprenc el perquè'l sublim «Estisores» del confrare ACCIO, diu que va pel carrer tant serio com un ruc».

Ei! ei! val a dir les coses tal com eren i hom

« DIPOSIT DE CEMENTS DE LA FABRICA »

Cementos y Cales Freixa, S. A.

DELS MONJOS

Portland • Grapier • Cal hidràulica • Rápít • Lent • Roquesfort

Delegació del Banc Vitalici d'Espanya • Seguros de vida Rendes vitalicies

Josep M. Feliu Rambla de Nostra Senyora, núm. 31
= VILAFRANCA.

habent de tornar a vendre-ho s'hi pot guanyar la vida, mes ha de contar lo just.

Jo no vaig dir que anés *tan* serio, sinó *mes* serio que un ruc, car la gracia d'aquet bon senyor no consisteix en l'igualtat, sinó en la superioritat encar que sigui en lo defectuós.

Ultima hora. Un home cremat.

L'acció passa al Centre radical. Un home *vulgarot i grofallut*, està llegint un periódic local, sobtadament el llença tot enfadat i diu: miréu que ja fan fàstic aquets de l'ACCIO, sempre están amb la mateixa cançó del *sigalosa-ment, sigalosa-ment*..... Ja ho sé que parlo malament..... Com si no n'hagués dit mai de mes grosses!

I els circumstants digueren: Efectivament.

ESTISORES.

Notes Municipals

Son tres quarts de deu quan l'Alcalde Sr. Mata declarà oberta la sessió amb assistència, dels Regidors Srs. Oller, Carbonell, Masachs, i Figueras, aprovant se l'acta anterior.

Després d'unes paraules del Sr. Masachs, se prengué l'acort de regular el servei de neteja pública.

Queda aprovat el canvi d'horari als empleats de Secretaria, i combinar-se entre ells, si ho creuen convenient, vuit o quinze dies de festa durant l'istiu.

Passaren a la Comissió dues o tres instancies, i s'aprovaren les dels senyors Carbonell i Feliu per a instal·lació mecànica i un rétol respectivament.

Se donà compte d'un ofici de la Comissió Provincial aprovant el plano de la Rambla de S. Francesc, trovant-hi algun reparo el senyor Oller que procura subsanar la Presidencia.

Sobre un altre ofici de la propia Diputació Provincial douant compte de no haver sigut acceptades les renunciés de Regidors, dels senyors Ros, Mitjans i Martí, els senyors Oller, Carbonell i Masachs mostren son disgust, i demanen passi dita resolució a la Comissió 1.ª de Governació. Aixís s'acordà.

Quedaren aprovats alguns comptes sense interès.

Se donà un vot de gracies a D. Josep Roig pel regalo a l'Ajuntament de la bibliografia de D. Manel Milà i Fontanals de la que n'és autor.

S'acabà el despatx ordinari, i el Sr. Masachs se dol de la escassés d'aigua a nostra vila, mostrant-se partidari d'adquirir i emplear com auxiliar l'aigua de la Bleda, contestant-li satisfactoriament la Presidencia.

Els Srs. Masachs i Oller fan mocions encaminades a corregir deficiències en els Jutjats Municipals de 1.ª Instancia; i no havent-hi cap mes assumpte a tractar, s'aixecà la sessió prop de dos quarts d'onze.

P.

Estación Enológica de Vilafranca del Panadés

Enseñanza de Enología

CONVOCATORIA

Este Establecimiento dará un "curso breve intensivo de Enología" para viti-vinicultores, criadores y comerciantes de vinos que deseen perfeccionar sus conocimientos aprendiendo y practicando en corto espacio de tiempo los principios y procedimientos de esta Ciencia.

La duración de este curso será de 19 días consecutivos, empezando el 14 de Julio próximo. Se destinarán ocho horas diarias de cada día laborable a esta enseñanza, distribuidas en "conferencias teórico-prácticas, ejercicios de degustación metódica de vinos, prácticas de las operaciones analíticas sobre vinos", hoy día indispensables tanto al productor como al comerciante, "prácticas de bodega y visitas a las más importantes instalaciones particulares vinícolas de la población y alrededores".

Para asistir a dicho curso deberá solicitarse del Director del Establecimiento "antes del 5 de Julio" mediante simple carta, en la que el interesado indicará el nombre y lugar de residencia, edad, si es viti-vinicultor, elaborador o comerciante en vinos y si posee estudios especiales en la materia o algún título académico: estos datos y otros que se crean convenientes deberán hacerse constar a fin de disponer agrupaciones de los alumnos que se encuentren en condiciones de capacidad análogas para ciertas prácticas que se realizarán colectivamente.

El número de plazas será limitado: estas se cubrirán en la forma dispuesta en el reglamento, el cual junto con el programa se remitirá gratuitamente a quien lo solicite.

Vilafranca del Panadés, 1.º Junio 1913.

El Ingeniero Director,

CRISTOBAL MESTRE ARTIGAS.

SPORT

Com deiem en el nombre passat, aquesta tarda el "Club Ciclista Panadés" celebrarà la primera excursió oficial, sortint de nostra vila a dos quarts de tres amb puntualitat rigorosa.

Son en bon nombre els que han promés assistir, malgrat apretar la calor de valent.

Tenim entès que s'ha suspés l'anada a Barcelona del primer team de la "Mutual".

Segurament que el no anar a jugar ara aquest partit no deu ser per por de rebre una pallissa, sino... preguntint-ho al Sr. Vice-Capità del primer team i ho sabrán, puig ni alguns dels mateixos jugadors ho saben.

Creguin que son boniques aquestes coses.

JOAN E. M.

NOVES

Festes Constantinianes

La noticia de que la Junta Local de Acció Catòlica se preparava per a celebrar el XVI centenari de la pau donada a la Iglesia pel gran emperador Constantí, s'ha escampat per tota la Vila despertant l'entusiasme dels catòlics vilafranquins per a cooperar a tant agradable festa, la que tindrà lloc el dia 29 del corrent, diada de S. Pere.

Al matí hi haurà Comunió General a la iglesia de Sta. Maria, i a la tarde sortirà de dita iglesia la Professó que acompanyarà al dolcíssim Jesús Sagramentat pels carrers de la Vila. En el tragecte s'hi aixecarán quatre Creus: una a la Rambla, a càrrec de les Filles de Maria de Sta. Maria; altre a S. Magí, a càrrec de les de la Sma. Trinitat; altre a la Plassa de Milà, a càrrec del Apostolat de la Oració de la Sma. Trinitat, i altre a la Plassa de la Constitució, a càrrec del de Sta. Maria.

Trobem molt encertada aquesta distribució, doncs encara que aqueixa festa s'ha fet coincidir amb la que anyalment celebra l'Apostolat

de la Oració de Sta. Maria en obsequi del Sagrat Cor de Jesús, aixís resultarà una festa de tota la Vila.

Al acabar-se la Professó, se donarà la Benedicció amb el Santíssim desde'l portal major de la iglesia als fells congregats a la Plassa de Jaume I, acabada la qual se dispararà un ramell de focs artificials a la mateixa Plassa.

Sabem de algunes families que, a mes de domassos se proposan engalanar els balcons amb artístiques lluminaries, i hermoses creus que serán indubtablement una nota ben simpática.

Tothom hi es convidat en aquesta i s'espera el concurs de tots per a que les Festes Constantinianes a Vilafranca siguin dignes de la importancia i religiositat de la Capital del Penadés.

Per la brigada municipal s'està procedint a l'arreglo del pis de la Plassa Milà, que prou ho necessitava.

Diumenge passat, a la casa del carrer dels Ferrers coneguda amb el pompós nom de "l'Hôtel", pel continuat canvi de sojorn dels seus hostes, una senyora pensionista hagué raons per qüestions de nobilitat amb un monsieur Butifarre, irant-se tant llurs pits nobles que feu necessaria l'intervenció dels veïns els qui amb una serietat com si fós d'encàrrec, encara que rient sota-nàs, apaigabaren els nobles contendents.

Tenim entès que, dintre poc, s'establirà a Vilafranca per oferir els seus serveis professionals al públic, nostre amic el jove i distingit metge en Paulí Baget.

Dimecres passat marxaren cap a Ceuta, per a nutrir els quadres d'aquell exèrcit, vintidós soldats del Regiment de Treviño, de guarnició a la vila.

RECITAL LLUCIÀ. — Diumenge, dia 22, donarà al Tivoli un concert de piano la pianista Maria Lucía, joveneta de 16 anys de grans facultats artístiques.

Dimars tingué lloc el sepeli de D.ª Maria Torres Vda. de Surià. A sa familia i d'un modo especial al seu gendre en Ricard Fortuny enviem nostre expressió de condol.

Ahir se començà la novena a la Cepella de S. Joan.

Automovils FORD

20 caballs : 4 cilindres

5 assientos

completament equipat

5.400 pesetes

Agents, **Enrich i Amenós**

St. Fernando, 33

Igualada — Barcelona

Talco Manon del Mon Elegant

El millor polvo pera despres
d'afeytarse o pera despres del
bany; d'exa la pell finissima y te
un perfum exquisit. Polvo sens
igual pera la cara y pera la escal-
ladura dels nens.

Agent pera la venda a Vilafran-
ca: R. Tomàs (Quatre Cantons).

El millor XAMPANY

Henri
Baligant y C.^a

Epernay

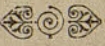
Qui 'l proba no 'l d'exa mes.

De venda: JOAN TRENS,

Font, 7.—VILAFRANCA.

Fusteria mecànica y construcció de Altauts P. Magí Soler

Tallers y despatx: CLASCAR, 13.
Depòsit de **atauts**: PLASSA DE JAUME I, 3.

— Unica casa montada ab maquinaria moderna —
Preu fixo y mes limitat que en cap altra FUNERARIA
CORONES PERA TOTS ELS GUSTOS
Promptitut Perfecció Economia

Farmàcia i Laboratori Químic-Farmacèutic

— DE —

D. F. MESTRE I MIRET

Antiga casa fundada l'any 1797 i acreditada en el despatx de fórmules
signin de medicaments antics o los qu'exigeix la Química d'avui.—Secció
variada i extensa de tota mena d'articles d'ortopedia.—Fabricació de gas
oxigeno químicament pur.—Aigues minero-medicinals rebudes directament
de les fonts.—Especifics de tota mena, nacionals i estrangers.

Dipositari en aquest partit de la tant nomenada vacuna suïssa del «Ins-
titute national suisse de Berne» i de les miraculoses pastilles del Dr. Flim
marca «IREDAJ» úniques regeneradores del sistema nerviós i poderoses
per a restablir l'equilibri fisiològic del ser humà.

Carrer Sta. Maria, 9.—VILAFRANCA DEL PENADÉS

MAGATZÉMS DE FERRETERIA Y VIDRES PLANS

Ferreteria completament assortida, vidres plans, baldoses y baldosilles
imprimides y de color, etc., etc. = Báscules, pesos y mides.

MATERIAL ELÉCTRICH de tota classe y tot lo necessari pera insta-
lacións = Timbres eléctrich y ab pila = Làmpares irrompibles y de totes
les demás classes. Tot a preus reduhidissims.

Cartró cuyro pera taulades — Cartró pedra pera carruatges

Banchs, taulos y cadires de jardins

Carretons pera terra y magatzéms — Ternals de ferro de totes mides

== Nova màquina pera netejar ganivets ==

Prempses pera la carn.

Únich pera la venda: FERRETERIA de **Joan Casas**

Carrer dels Ferrers, n.º 8.—VILAFRANCA DEL PENADÉS

Dipòsit de PIANOS manubris y de teclat
Joseph Mata : Carrer de Sant Pere, 34 : VILAFRANCA
Despatx: Cera, 19

Aquesta casa compta ab pianos construhits ab models nous
a Vilafranca. Aquestos tenen la gran ventatja que, per *cambiar*
la música no hi ha necessitat de tornarlos al dipòsit.

VENDAS Y CAMBIS DE PIANO DE TECLAT
Els lloguers son a preus reduhidissims.

Doctor M. Farrán

Cirurgia-DENTISTA

NORT-AMERICA

Carrer de la Parellada, núm. 17,-2. on

Visita: Dijous, divendres y dissabtes de 9
a 12 y mitja y de 3 a 6.—Diumenges; de 9 a 1.

Colegi Mercantil

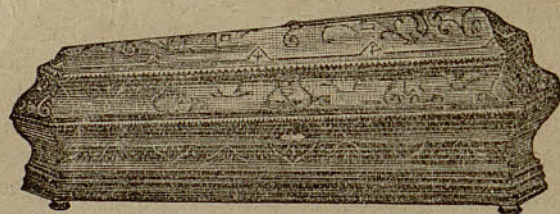
Dirigit per D. Antoni Casas

exprofesor de Teneduria de Llibres y Càlcul Mercantil del Ins-
titut Obrer de Barcelona.

Ensenyansa completa teòrich-pràctica de Teneduria de Llibres per partida
doble, Càlcul Mercantil, Reforma de Lletra, Lletra *redondilla* y Ortografia.

CLASSES: De 3 a 4 tarda y de 8 a 9 vespre
Carrer de Sant Pere, 30,-1.er

Método especial del professor pera la ensenyansa.

FUNERARIA MODELO

de **JOSEPH TRIUS** (à) **Tornó**

Carrer de Santa Maria, número 8.—VILAFRANCA.

Aquesta casa, montada ab tots els adelantos moderns, parti-
cipa al públich, que en ella hi trobarán baguls de totes classes
desde 'l mes senzill al de mes gran luxo, tots a preus reduhidis-
sims, poguent assegurar que hi trobarán una rebaxa d' un 25
per 100 als demás establiments d' aquest article.

 Gran varietat en CORONES.

CREMA PRUSIANA

Saneja la pell, comunicantli l'elasticitat, co-
lor y suavitat que requereix la hermosura.
La preserva mantenint expedites ses funcións
mecànica y químicament, de totes les repug-
nants malalties que s'hi desenrotllan, des-
truïnt el cutis.

Cura la **SEBORREA** (pell grassa y untosa)
COMEDONES (barbs : poros oberts : pell
basta) **ACNÉS** (grans de la cara).

Dipòsit a Vilafranca:

Farmacia Gené, Cort, 35.